



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 89/2022
20.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., чији су пуномоћници Марија Јоксовић и Драгана Ђилас, адвокати из ..., ул. ... бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 П 155/22 од 11.08.2022. године, донео је дана 20.09.2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 П 155/22 од 11.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је 29.08.2022. године поднео Врховном касационом суду, преко Привредног апелационог суда, жалбу против решења Привредног апелационог суда Р4 П 155/22 од 11.08.2022. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда Пж 3606/2022, као неоснован. Истим решењем одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је жалба недозвољена.

Према стању у списима предмета Привредног апелационог суда Р4 П 155/22 поступајући судија тог суда је решењем од 11.08.2022. године одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда Пж 3606/2022, у коме је поступак окончан доношењем одлуке 23.06.2022. године.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета Врховном касационом суду 29.08.2022. године, а поступак у предмету Привредног апелационог суда Пж 3606/2022 окончан је одлуком донетом 23.06.2022. године, која је експедована из суда 01.07.2022. године.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносиоци одлуку као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је, у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду неуспех предлагача у поступку.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић